

megmártózik a furcsa mindenek feletti,
tizenöt nyelven beszél azóta, és ölelés
helyett szavaim használja, írja, ébredéskor.

Sinológusokkal ültem Tihanyban,
a teraszon énekeltek, „bár nem volt
vitorlás hajó”, aztán szóba került,
hogy a kulturális forradalomban
elhasználódott minden kifejezés,
és csak ültek a teraszon, és nézték,
hogy a Himalája déli lejtőjén
jégbe fagyott csontvázak kiolvadtak,
ötezer méter magasan, krétai,
hellén és dél-ázsiai, a régész
szerint eltévedt kirándulók – dúdol
néhány életben maradt sinológus,
hiszen indiánok vagyunk, annak a
vereségnek maradt még irodalma.

Payer Imre

Örök tévutak

Kóbor az utcán, döbbsz,
a dolgok zsákutcába csálnak.
Véglegesnek látott épületnek
nyoma sincs. Amiről hitted,
az épülő-összetartó elbeszélés,
a falakba itatódott akarat,
szorongásod és reményed
leomlott nyomtalan. Leporlott,
felpárolgott a levegőbe – a falak,
ablakszemek üzenete baljós.
A reményes arcok kora.
Roncstelepre hajított zongora.
Vakult hang. Képtelen kong.
Gazos halmok és iránytalan ég.
Ugyanaz, mint születésedkor.
Még korábban. Már később.
A szél jelentéstelen hangja.

Vidéki látogatás

Végre föld, végre ég!
Lombok, mezők és kukoricaföldek.
Falu kanyargó-lankás útja.
Földhöz ragadt otthon, földszinti emberek.
A vegyesbolt előtt fürkészőn
fekete szemek.

Hegy lábánál, szorgos karéjban –
pálinka, hatalmas rántothússzelet.
Kortyoló karattyolás éjbe hajlón.
Kísérteties fényszóró éji úton.
Odabenn vánkos és dunyha –
veled, velem.

Kinn narkós fiatalok lövik be maguk
egy betonnégyzetméteren.
Vasárnap van. Alvás tízig.
A budiból látni, büszke libák
vonulnak a természetes fényben.

Végre föld, végre ég!
Az igazi zöld, az igazi kék.
Vendégváró, élő lombok,
a vegyesbolt előtti fürkésző,
fekete szemek.

Néma tanúk, hegyek.
Visszaút, kopár darabidő,
tovább, hol a lombok skizoid utódok,
metropoliszba hajolnak.
Mesterséges falat tolnak
a mesterséges levegőben.

Lajstromozom,
de össze/meg nem állnak
se kinn, se benn a mozgó töredékek.
Sok szétszórt lelet.
A vegyesbolt előtt fürkészőn
fekete szemek.